

De geschiedenis herhaalt zich: ik ben weer aan de sport! De komende 8 weken ga ik onder begeleiding tekeer en dan doet mijn been het weer! Na een speurtocht door het huis naar sportschoenen kwam ik er achter dat het vorige paar verprutst was bij het schilderen van de schuur.* Van oorsprong wit, nu vooral bruin...Kortom: nieuwe schoenen nodig voor het sporten. Dat doe ik zaterdagmiddag even, zo bedacht ik me. Vrouwlief gaat dan bezig met de honden en in de wetenschap dat ik in Almere Buiten tot 1 januari nog gratis kan parkeren viel de keuze op een megavestiging van een landelijke keten.

Ik kom daar wel vaker in de hoop een aanbieding te treffen. Even kijken, rondlopen als een voormalig topsporter en met een T-shirt of een paar sokken weer naar buiten. Bekenden van de winkel zullen zeker de boomlange verkoper met de lieve ogen kennen die mij in de eerste bocht van de winkel traditioneel opvangt met een iedere keer weer zeer hulpvaardig klinkend 'Kan ik u helpen?', wat deze keer wel het geval is. De lieve ogen beginnen te stralen. Ik heb meteen spijt, want ik heb met een verkoopliefhebber te maken, blijkbaar.

Dat zal ie weten, deze verkoper gaat zeker 10 keer naar het magazijn, en dan kies ik het eerste paar waar hij mee aan komt. 'Schoenen voor in de sportzaal, loopt u maar even mee!', klinkt het vriendelijk. Maar mijn ingezette route richting afdeling Indoor Shoes aan het eind van het pad wordt vriendelijk, maar beslist omgeleid naar een soort praatpaal met opstapje. Ik probeer nog wat tegen te stribbelen, met geen zin in en hoeft echt niet, maar daar worden de ogen ronduit droevig van. En dus besluit ik mee te lopen. 'Wat ben je toch een zak', mopper ik nog tegen mezelf, 'is er een keer fatsoenlijk personeel, pak je z'n speeltje bijna af! Werk toch eens gewoon mee...'

En zo sta ik even later op blote voeten op het opstapje van de praatpaal. Mijn voeten worden gescand. Verder iets over mijn gewicht ('Nee, 80 kilo is bij mij echt uit de vorige eeuw, hahaha'. Kloothommel...) en waar meer druk en minder, op de rechte teen helemaal geen druk. En heel belangrijk in het vakje "verdere wensen": bij de hiel stevig en voorin ietsje ruimte. Dan gaat de computer aan de gang. De verkoper met de olijke ogen heeft er zichtbaar plezier in. Veel dingen zijn voor mij niet van belang maar dat krijg ik toch te zien, simpelweg omdat het er is. De computer is klaar en de verkoper met de geïnteresseerde ogen weet wat hem te doen staat. We lopen in een rechte lijn van praatpaal naar schoenenafdeling.

Gedecideerd neemt de verkoper een lichte voorsprong en als ik aankom presenteert hij mij de ideale schoen. Die is overigens glimmend wit met blauwige decoratie, maar met name geschikt door de aansluitende hiel. En 20 Euro duurder, overigens dan die zonder die hiel. 'Tja die kleur, maar u wilt het beste voor uw voeten'. De linkerschoen wordt er bij gehaald, er komen geen alternatieven in kleuren die ik wens mee vanuit het magazijn. Maar deze zitten dan ook perfect! Echt helemaal in orde. Meneer', zegt de verkoper met de triomfantelijke ogen, 'ik wil best nog wat uit het magazijn halen, maar dit is echt de beste keus voor u.'

Gatverdamme nog aan toe. Ik ben nog nooit zo goed geholpen!

*Hoe mijn vorige sportschoenen bruin werden lees je [hier](#) .